

indføre den skarpeste Kontrol med Arbejdsgiverne; det er dog klart: de kunne ikke saa Lov til at bære sig ad, som de ville, man maa komme til ganske andre Kontrolmidler end dem, man nu har. Derfor tror jeg alligevel, at det ved Overvejelse vil findes at være forholdsvis at gaa den Vej, men jeg gentager, at kan man finde et Ligningsgrundlag lige over for Haandværk og Industri, der kan stilles ved Siden af det, man har fundet for Landbrug og Søfart, saa ville vi være langt nærmere ved at gennemføre denne Lov. Jeg erkender, at det vilde være i høj Grad ønskeligt. Der er foreslaaet flere Udveje, men jeg har ikke kunnet se, at nogen af dem kunde bruges. — Hvad angaar Specificeringen i § 2, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkrets ogsaa dvælede ved, skal jeg bemærke, at hvad her staar, jo egentlig kun er anført eksempelvis. Jeg kan ikke erkende, at dette „hos Haandværkere“ eller „for Haandværkere“ er forskelligt. Derimod erkender jeg, at der er Forskel paa at arbejde for andre og at arbejde for egen Regning. Naar man kun har medtaget dem, der arbejde for egen Regning i Landbrug og Søfart, er det jo alene begrundet paa det Ligningsgrundlag, man har der. Der kan man gøre det. Naar man ikke har kunnet gøre det med Industrien, men er gaaet en anden Vej, er det fordi man ikke kan saa fat paa Arbejdsloven i dette Tilfælde, og det er den, man ligner paa. Derfor har man, hvad det ærede Medlem ikke omtalte, sat en § 28 ind i Lovforslaget, som bestemmer, at „Personer, som ere beskæftigede for egen Regning, i en af de i § 2 Nr. 2 nævnte Virksomheder og som ikke efter § 4 1ste Stykke i Loven om anerkendte Sygekasser vilde være udelukkede fra Optagelse i en saadan Sygekasse, have Adgang til i en særlig Afdeling af Anstalten at sikre sig selv og deres efterladte.“ Dette forekommer mig ganske logisk. Det ærede Medlem nævnte en Brøndgraver; lad mig blive ved det Eksempel. Det ærede Medlem henvender sig f. Ex. til en Brøndgraver og beder ham sende en Mand hen for at grave en Brønd. Denne Mand arbejder da for Brøndgraveren. Kommer han til Stade, maa Brøndgraveren og den, han er solidarisk med, betale Staden. Hvis derimod det ærede Medlem faar fat i en Mand, der optræder som Brøndgraver for egen Regning, maa han jo stilles lige med en Mester og altsaa bære Risikoen selv, selv sørge for at assurere sig. Er det ikke saa begrundet som noget? Jeg tror ikke, det lader sig modsige. Jeg erkender, at kunde man finde et Ligningsgrundlag, hvorefter

man kunde undgaa den Ting, saa behøvede man ikke dette; men jeg maa forvare mig imod, at man ikke skulde have set tilstrækkelig skarpt paa det Forhold; thi det fremgaar af § 28, at der er ganske særlige Regler for dem, der arbejde for egen Regning. De falde i Reglen udenfor Loven, men de falde dog inden for den, for saa vidt de selv ønske at komme ind under den. Jeg tror efter det System, Loven er bygget paa, ikke, at man kan komme til noget andet Resultat eller gaa nogen anden Vej. Men det Spørgsmaal kan jo komme under Overvejelse; det er jeg meget villig til saa vel som med Hensyn til alle andre Spørgsmaal. Jeg anser det slet ikke for et Spørgsmaal, der er løst; jeg anser det for tvivlsomt, men jeg siger: Det, her foresligger, er ganske vel overvejet og gennemarbejdet, og det er ikke saa vist, at de Herrer, der ville gaa andre Veje, kunne komme til noget andet Resultat end at rive Forslaget i Stykker. Kunde de finde et Grundlag for Industrien, der kunde harmonere med det, der er fulgt ved Landbrug og Søfart, vilde de hjælpe Loven igennem paa det Punkt, men den, der vil gaa helt nye Veje, saaledes som det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkrets forsøgte i Fjor, nemlig at starte Kapitalforsikring eller Privatforsikring, tror jeg ikke vil bidrage til, at man faar dette Spørgsmaal ordnet, og at det i og for sig er hensigtsmæssigt at saa det ordnet, vil vist ingen benægte. — Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkrets dvælede ved den overordentlige Banskælighed, der er ved denne Ordning med Hensyn til Anmeldelsen, Understøttelsen o. s. v., og saa den Lethed, der er overfor private Selskaber. Ja, naturligvis er Fremgangsmaaden noget omstændeligere, men jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at her er ikke foreslaaet, at den, der kommer til Stade for et Tidsrum af 7 Dage, skal have Erstatning, men kun den, der bliver beskædiget for et Tidsrum af 6 Uger. Anmeldelsen maa naturligvis ske nogenlunde tidlig, naar Sagen skal kunne undersøges, men man maa antage, at Folk ere saa fornuftige, at de nogenlunde kunne jugere over, om Tilfældet kan antages at være varigt eller ikke. Jeg er ikke bange derfor. Jeg tror ikke, at Fremgangsmaaden er saa omstændelig, at man skal være bange derfor. Men saa er det, der hedes, ogsaa noget langt bedre, og det ene maa da veje op mod det andet. Ingen skal saa mig til at sige, at en privat Kapitalforsikring kan stilles ved Siden af det, der hedes her: en livsvarig Understøttelse. Hvis man vil gaa til Under-